

Publicerad 2011-07-10 12:34 av phew

En tonårig flickas verklighet

Spegelbilden var skarp. Den förstärkte allt det jag skämdes för, och dolde det jag var stolt över.

Den speglade sanningen, och inte den lögn jag levde i.

Den plågade blicken torterade mig, och jag kämpade med att inte tycka synd om mig själv. Självömkan var bland det värsta jag visste!

Tårarna som rann nedför mina kinder var fulla av hat, och sorg, och lämnade glänsande spår efter sig.

Bilden blev suddigare, och suddigare tills jag knappt kunde urskilja mig själv längre.

”Som mitt liv” tänkte jag, och stirrade blint framför mig.

Jag suddades ut mer, och mer för varje dag som gick, och detta skulle fortsätta tills ingen såg mig mer.

Hjärtat gjorde ont, och en obehaglig rysning for genom kroppen.

Jag skrek högt, och slog sönder spegeln.

Smärtan försvann i samma sekund som jag föll till golvet i tusen bitar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren phew med Poeter.se id #22398 innehar upphovsrätten